

skal der kunne kræves en Tillægsbetaling af 50 pCt. Hvad nu for det Første denne Tillægsbetaling angaar, saa er jeg noget i Tvivl om, hvorvidt den er heldig eller ikke, fordi der vil kunne komme en Del Vilkaarlighed ind i Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Tillægsbetaling skal erlægges eller ikke; det er Noget, vedkommende Posthus maa bestemme, om Pакken er af den Bestaafenhed, at der skal betales extra for den eller ikke. Dertil kommer, at de Regler, der gives om saakaldte voluminøse Pакker, som ikke alene er Pакker, der indtages et stort Rumfang, men ogsaa Pакker — det kan godt være smaa Pакker — som kræve en særlig omhyggelig Behandling, ere meget vanskelige at anvende. Jeg veed bestemt, at i Anordningen om Postlovens Udførelse af 28de Marts 1871 er der givet bestemte Regler om, hvor store Forsendelserne maa være for at kunne gaa med Posten. De maa i visse Tilfælde være $1\frac{1}{4}$, i andre halvanden Alen lange og brede, og ikke større og mere uhandelige. Der har man bestemte Regler, som nu fraviges, idet det synes, at man kan tage Pакker saa store, som det skal være, naar blot der gives 50 pCt. til, men hvorledes det nærmere skal bestemmes, er vist noget tvivlsomt. Lovforslaget indfører en ny Regel om trykte Adressebreve. Det er fuldkommen rigtigt, saaledes gjøre de paa Fernbanen og Dampskibene, og det er kun til Fordel for Publikum at faae en Adresse ordentlig skrevet og ordentlig besørget, selv om det koster en Øre. §§ 1 og 2 slutte sig omtrent ganske til §§ 12 og 16 i den gjældende Postlov, men Bestemmelserne gaa saaledes ud og ind i hinanden, at det vil blive noget vanskeligt for de Funktionærer, der skulle bruge dem, at komme ud af det i de enkelte Tilfælde. Jeg henstiller derfor til et eventuelt Udvalg, hvis et saadant maatte blive nedsat, fuldstændig at optage Postlovens §§ 12 og 16 her, det bliver ikke stort mere, end der er, men det vil give en lettere Form for Loven. § 3 optager fuldstændig Postlovens § 17; om den gjælder den samme Bemærkning, som jeg tillod mig at gjøre med Hensyn til §§ 1 og 2. I § 4 er det foreslaaet at forbedre Postvæsenets Ret til at anbringe Brevkasser og lignende Indretninger til Indsamling af Brevforsendelser. Denne Bestemmelse er mig ikke rigtig klar, fordi jeg antager, at den kan og bør forstaaes paa den Maade, at den selvfølgelig ikke skal ramme den Institution, vi have her i Kjøbenhavn, der kaldes Byposten, som har bestaaet i flere Aar, og som er i en for Publikum meget bekvem og fordelagtig Udvikling; jeg veed, at den paaskønnes meget, og der kan naturligvis ikke være Tale om at standse den, men

Paragrafen er mig ikke rigtig klar i denne Henseende, og det vilde derfor være mig kjær af den ærede Indenrigsminister at høre Bekræftelse paa, at den skal forstaaes eller med stor Vished kan ændres saaledes, at der ikke lægges den af mig omtalte Institution, der som sagt er bleven modtaget meget gunstigt af Publikum, nogen Hindring i veien ved nærværende Lovforslag.

Broberg: Jeg skal med Hensyn til dette Forslag udtale min fulde Tilfredshed med de tvende Forandringer, som fremgaa deraf, navnlig Medfættelsen af Portoen for Brevkort, og hvad dermed staar i Forbindelse, og Medfættelsen af Portoen for Pengeforsendelser. Jeg tror, at begge disse Ting, naar Loven maatte være saa heldig at gaa igjennem — jeg haaber, at den ikke skal visne som saameget Andet — ville medføre et overordentlig stort Fremstrid, og jeg tror, at Alle vilde føle sig meget tilfredse med en saadan Foranstaltning. Jeg skal ikke opholde mig derved ligejaaltid som ved de øvrige Tager, som jeg tror vistnok vilde være omtrent hensigtsmæssige, men det vil jo et eventuelt Udvalg nærmere kunne gaa ind paa; jeg skal kun opholde mig med et Par Ord ved § 4, hvormed min ærede Nabo sluttede; den er heller ikke mig ganske klar. Jeg tilstaar, at naar jeg har læst Motiverne, kommer jeg næsten til det modsatte Resultat af det, han kom til; efter Motiverne maa man slutte sig til, at den bestaaende Institution, Byposten, ikke skulde komme til at eksistere herefter, naar Regjeringen og Postvæsenet forbeholde sig Eneret til at udhænge Kasser ogsaa af den Slags. Man vil erindre, at man i Fortiden havde en Institution, som hed Jobposten; jeg skjønner ikke rettere, end at Byposten er en Udvikling af denne gamle Institution, og som Løberne have ført med sig er den bleven ordnet paa en ganske anderledes hensigtsmæssig Maade. Imidlertid skal jeg ikke negte, at dengang jeg saae de gule Kasser komme ud; undrede det mig lidt; det forekom mig, at det var et Slags Indgrib i Postvæsenets Rettigheder, men jeg gif ud fra, at der maatte vel være kommet en Tillægsbetaling dertil; jeg veed ikke, om en saadan nogensinde er givet, og det vilde være mig meget behageligt, om den høitærede Indenrigsminister vilde oplyse mig derom. Paa den anden Side skal jeg fuldstændig erkjende, at der hver Dag, det vide vi Allesammen, opstaar nogen Forstyrrelse med disse gule og røde Kasser, idet der snart lægges Breve i den røde, der skulde i den gule, og omvendt. Det forekommer mig imidlertid, at da denne